

Warszawa, 5 grudnia 1954 r.

Nr 23 (68)

Poz. 140—148

T R E Ś Ć:

ZARZĄDZENIE

Poz. 140 Nr 122 z dnia 15.XI.1954 r. w sprawie ustanowienia norm resortowych.

OKÓLNIK

Poz. 141 Nr 74 z dnia 20.XI.1954 r. w sprawie ograniczenia udzielania zamówień na dostawy, usługi i roboty.

POLECENIE SŁUŻBOWE

Poz. 142 Nr 43 z dnia 10.XI.1954 r. w sprawie zmiany Polecenia służbowego Nr 16 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 26 września 1953 r. dotyczącego powołania Pełnomocnika Ministra Budownictwa Przemysłowego i Komisji dla spraw powszechnej inwentaryzacji.

PISMA OKÓLNE

Poz. 143 Nr 14 z dnia 17.XI.1954 r. w sprawie przestrzegania trybu postępowania poprzedzającego skierowanie wniosku do arbitrażu.

Poz. 144 Nr 10 z dnia 10.XI.1954 r. w sprawie interpretacji załącznika Nr 4 do Instrukcji PKPG Nr 93.

Poz. 145 Nr 11 z dnia 15.XI.1954 r. w sprawie zmian w cenniku kosztorysowym Nr 68/BP/B/53 oraz w sprawie stosowania właściwego cennika na montaż żurawi wieżowych.

Poz. 146 Nr 12 z dnia 18.XI.1954 r. w sprawie wprowadzenia jako obowiązujących oraz stosowania technicznych norm zużycia materiałów budowlano-montażowych.

Poz. 147 Nr 25 z dnia 16.XI.1954 r. w sprawie potrąceń premii i ewentualnych wypłat niektórym pracownikom.

Poz. 148 Nr 26 z dnia 16.XI.1954 r. w sprawie interpretacji zarządzenia Nr 95 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 28 lipca 1954 r.

140.

ZARZĄDZENIE Nr 122

MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 15 listopada 1954 r.

w sprawie ustanowienia norm resortowych.

Na podstawie artykułu 12 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 61) zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustanawia się normy resortowe:

- 1) RN-54/M.B.Przem. 00074 — Prefabrykowane żelbetowe słupy oświetleniowe. Warunki techniczne wykonania.
- 2) RN-54/M.B.Przem. 00075 — Wyroby ślusarsko-kowalskie budowlane. Warunki techniczne wykonania.
- 3) RN-54/M.B.Przem. 00076 — Rusztowania drabinowe z poziomizacji świerkowych.
- 4) RN-54/M.B.Przem. 00077 — Roboty zimowe budowlane. Sposób podgrzewania kruszywa i wody.
- 5) RN-54/M.B.Przem. 00078 — Kostka o kształcie walca z odpadów drewna. Warunki techniczne wyrobu i odbioru.
- 6) RN-54/M.B.Przem. 00079 — Kostka o kształcie sześciobocznego prostopadłościanu z odpadów drewna. Warunki techniczne wyrobu i odbioru.

- 7) RN-54/M.B.Przem. 00080 — Kostka kształtu prostopadłościanu o podstawie prostokąta z odpadów drewna. Warunki techniczne wyrobu i odbioru.
- 8) RN-54/M.B.Przem. 00081 — Kostka o kształcie prostopadłościanu, sklejana z króćciaków i odpadów drewna. Warunki techniczne wyrobu i odbioru.
- 9) RN-54/M.B.Przem. 00082 — Kostka płytowa, prefabrykowana z odpadów drewna. Warunki techniczne wyrobu i odbioru.
- 10) RN-54/M.B.Przem. 00083 — Stalowe drabiny stałe.
- 11) RN-54/M.B.Przem. 00084 — Połączenie stalowych ryglicz ze słupami ściennymi o profilach dwuteowych i ceowych.
- 12) RN-54/M.B.Przem. 00085 — Zakotwienie montażowe słupa stalowego.
- 13) RN-54/M.B.Przem. 00086 — Kafary z młotem spalinywym.
- 14) RN-54/M.B.Przem. 00087 — Urządzenia odbojowe budowlanych morskich. Klasyfikacja.
- 15) RN-54/M.B.Przem. 00088 — Urządzenia odbojowe budowlanych morskich. Belki, ramy, kierownice. Wytyczne projektowania i obliczeń.

- 16) RN-54/M.B.Przem. 00089 — Grodze. Klasyfikacja
- 17) RN-54/M.B.Przem. 00090 — Grodze z pojedynczą i podwójną ścianką szczelną. Wytyczne projektowania i obliczeń.
- 18) RN-54/M.B.Przem. 00091 — Warsztaty polowe. Wyposażenie.
- 19) RN-54/M.B.Przem. 00092 — Umywalki. Dobór wielkości i warunki techniczne osadzenia.

§ 2. Jednostki organizacyjne budownictwa przemysłowego obowiązane są stosować normy wymienione w § 1.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1955 roku.

w/z M I N I S T R A

Inż. St. Pietrusiewicz
Podsekretarz Stanu

141.

OKÓLNIK Nr 74

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO DEPARTAMENT FINANSOWY

z dnia 20 listopada 1954 r.

w sprawie ograniczenia udzielania zamówień na dostawy, usługi i roboty.

W wykonaniu § 8 uchwały Nr 555 Prezydium Rządu z dnia 11 sierpnia 1954 r. w sprawie bankowej kontroli niektórych rozliczeń pieniężnych (Monitor Polski Nr A-83, poz. 961) polecam, co następuje:

§ 1. 1. Udzielanie zamówień na dostawy, usługi i roboty jednostkom gospodarki nie uspołecznionej i osobom fizycznym zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448) oraz zarządzeniem Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 28 marca 1952 r. w sprawie udzielania zamówień na dostawy, roboty i usługi przez jednostki podległe Ministrowi Budownictwa Przemysłowego (Monitor Polski Nr A-63, poz. 969 z 1952 r., Nr A-33, poz. 429 z 1953 r. i Nr A-61, poz. 815 z 1954 r.) winno być ograniczone do wyjątkowych wypadków.

2. Narówni z zakupami wymienionymi w ust. 1 traktować należy zakupy w jednostkach uspołecznionego handlu komisowego.

§ 2. Kierownicy jednostek organizacyjnych winni dopilnować, by przy przeprowadzaniu przetargów oraz udzielaniu po przetargach zamówień, jak również przy udzielaniu zamówień w trybie bezprzetargowym ściśle stosowano przepisy wymienione w ust. 1 § 1.

§ 3. Jednostki organizacyjne dokonywujące zamówień, o których mowa w § 1, prowadzić będą oddzielną ewidencję tych zamówień, zawierającą następujące rubryki: data zamówienia, nazwa (nazwisko) kontrahenta, przedmiot umowy,

wartość umowy, uzasadnienie konieczności zawarcia umowy, nazwisko osoby odpowiedzialnej za zawarcie umowy, ewentualne uwagi organu kontrolnego.

§ 4. Organy kontrolne jednostek nadrzędnych winny badać legalność i celowość zamówień i uwidaczniać w ewidencji zamówień (§ 3) ewentualne uwagi.

§ 5. Jednostki organizacyjne posługujące się obcym transportem konnym winny stosować się ściśle do przepisów uchwały Nr 598 Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1954 r. w sprawie taryfy towarowej przewozów konnych (Monitor Polski Nr A-88, poz. 992) i dążyć do posługiwania się wyłącznie transportem własnym i jednostek gospodarki uspołecznionej.

§ 6. Okólnik wchodzi w życie z dniem podpisania.

DYREKTOR GENERALNY

Inż. St. Bęc

142.

POLECENIE SŁUŻBOWE Nr 43

MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 10 listopada 1954 r.

w sprawie zmiany Polecenia służbowego Nr 16 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 26 września 1953 r. dotyczącego powołania Pełnomocnika Ministra Budownictwa Przemysłowego i Komisji dla spraw powszechnej inwentaryzacji.

W Poleceniu służbowym Nr 16 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 26.IX.1953 r. w sprawie powołania Pełnomocnika Ministra Budownictwa Przemysłowego i Komisji dla spraw powszechnej inwentaryzacji wprowadza się następujące zmiany:

1) § 3 otrzymuje brzmienie: „Pełnomocnik jest równocześnie przewodniczącym Resortowej Komisji dla spraw powszechnej inwentaryzacji w Ministerstwie Budownictwa Przemysłowego“.

2) § 4 otrzymuje brzmienie: „Z dniem 1 listopada 1954 r. na członków Resortowej Komisji dla spraw powszechnej inwentaryzacji w Ministerstwie Budownictwa Przemysłowego powołuję:

1. Mgr inż. Henryka Białowąsa — Nacz. Wydz. CZ Rem. Masz. Bud.
2. Mgr inż. Andrzeja Dalmana — Kier. Dz. CZ Rem. Masz. Bud.
3. Mgr inż. Emila Friedlendera — Dyr. Zarz. Adm. Gosp. M.B.Przem.
4. Mgr inż. Wincentego Iwaszkiewicza — Szefa Prod. CZ Północ
5. Mgr inż. Tadeusza Jarosza — Gł. Technologa CZ Prod. Pom.
6. Mgr Juliusza Krzyżanowskiego — St. Insp. Wydz. Pr. M.B.Przem.
7. Mgr inż. Bartłomieja Ormana — Z-cę Dyr. Techn. CZ Konstr. Stal.
8. Mgr inż. Stanisława Szuka — Dyr. Techn. Biura Proj. Z. Pref.
9. Mgr inż. Tadeusza Smidowicza — Z-cę Nacz. Inż. CZ Wodn. Inż.

w/z M I N I S T R A

Inż. St. Pietrusiewicz
Podsekretarz Stanu

143.

PISMO OKÓLNE Nr 14**MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
GABINET MINISTRA**

Nr GM. II-0/463/54

z dnia 17 listopada 1954 r.

**w sprawie przestrzegania trybu postępowania poprzedzającego
skierowanie wniosku do arbitrażu.**

W toku prowadzonych przez Ministerstwo odpraw radców prawnych Centralnych Zarządów — stwierdzono, iż szereg zjednoczeń (przedsiębiorstw) zgłasza wnioski arbitrażowe przeciwko jednostkom budownictwa przemysłowego bez wyczerpania postępowania przewidzianego w §§ 7 do 9 Instrukcji Nr 9 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 17 lipca 1953 r. (Biuletyn Min. Bud. Przem. Nr 15, poz. 99), względnie występując do Centralnych Zarządów o wydanie zezwolenia na zgłoszenie wniosku arbitrażowego nie dołącza całości dowodów uzasadniających wniosek, co praktycznie uniemożliwia Centralnemu Zarządowi skuteczną interwencję.

W związku z powyższym przypominając o konieczności ścisłego stosowania postanowień §§ 7 i 8 Instrukcji Nr 9 z dnia 17 lipca 1953 r. — poleca się, co następuje:

1. Występując o zezwolenie na skierowanie wniosku do arbitrażu zainteresowane zjednoczenie (przedsiębiorstwo) obowiązane jest dołączyć opracowany projekt wniosku arbitrażowego, według wzoru ogłoszonego w Biuletynie Min. Bud. Przem. z dnia 15 listopada 1954 r. Nr 21, poz. 136, wraz z uzasadnieniem i odpisami dowodów.

2. Centralne Zarządy zawiadamiać będą Ministerstwo o stwierdzonych wypadkach pominięcia przez jednostki budownictwa przemysłowego trybu postępowania z § 7—9 Instrukcji Nr 9 z dnia 17 lipca 1953 r., względnie niedołączenia uzasadniających wniosek odpisów dokumentów.

V-DYREKTOR GABINETU

Z. Barez

144.

PISMO OKÓLNE Nr 10**MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
DEPARTAMENT KOSZTORYSÓW I CEN**

znak: KC-1-40/7

z dnia 10 listopada 1954 r.

**w sprawie interpretacji załącznika Nr 4 do Instrukcji
PKPG Nr 93.**

Stwierdzono, że niektórzy inwestorzy, mylnie interpretując treść załącznika Nr 4 do Instrukcji PKPG Nr 93, skreślają z kosztorysów wszelkie pozycje na rusztowania.

W związku z powyższym, Departament Kosztorysów i Cen, w uzgodnieniu z Biurem Norm Budowlano-Montażowych Urzędu Rady Ministrów oraz Departamentem Budownictwa Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, wyjaśnia co następuje:

W załączniku Nr 4 do Instrukcji PKPG Nr 93, skorygowanym zarządzeniem Przewodniczącego PKPG Nr 18 z dnia 26.I.1954 (Biuletyn PKPG Nr 4, poz. 26) — znajduje się wykaz urządzeń (w tym i rusztowania), związanych z wykonaniem obiektów tymczasowych zagospodarowania placu budowy.

kosztorysowanych według CRBI część II, Dział 1, „Roboty urządzenia placu budowy“.

Powyższych urządzeń nie należy oddzielnie kosztorysować, gdyż ich koszty obciążają środki obrotowe przedsiębiorstw budowlanych. Postanowienie to dotyczy m.in. rusztowań związanych z wykonaniem tymczasowych budynków zagospodarowania placu budowy. Nie należy też oddzielnie kosztorysować rusztowań kobyłkowych dla wykonywania murów, tynków, robót instalacyjnych itp. w pomieszczeniach o wysokości do 4 m, ponieważ koszty tych rusztowań (zarówno robocizny jak i materiałów) objęte są procentowymi dodatkami do cen robocizny zgodnie z okólnikiem Nr 11/49 Ministerstwa Odbudowy (CRBI, cz. I).

Natomiast wszelkie inne rusztowania zewnętrzne i wewnętrzne — związane z wykonywaniem obiektów budowy — powinny być uwzględnione dodatkowo w odpowiednich pozycjach kosztorysu, jeżeli z założeń kalkulacyjnych lub opisu pozycji danego cennika kosztorysowego nie wynika, że odnośne rusztowania zostały w kalkulowane w cenę jednostkową, jako nieodłączna część robót objętych opisem pozycji cennika.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Inż. Wł. Górski

145.

PISMO OKÓLNE Nr 11**MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
DEPARTAMENT KOSZTORYSÓW I CEN**

znak: KC-2-40/1

z dnia 15 listopada 1954 r.

**w sprawie zmian w cenniku kosztorysowym Nr 68/BP/B/53
oraz w sprawie stosowania właściwego cennika na montaż
żurawi wieżowych.**

Departament Kosztorysów i Cen, na podstawie wyjaśnień udzielonych przez Biuro Norm Budowlano-Montażowych Urzędu Rady Ministrów, podaje do wiadomości, co następuje:

1. W cenniku kosztorysowym Nr 68/BP/B/53 na montaż konstrukcji hal żelbetowych prefabrykowanych należy wprowadzić następującą erratę:

Na str. 8 p. 2.6.d zamiast tekstu:

„d) do kosztów transportu, montażu, demontażu sprzętu (robocizna i praca sprzętu przy transporcie) — 21⁰/o“

powinno być:

„d) do kosztów transportu sprzętu (robocizna i praca sprzętu przy transporcie) oraz montażu i demontażu sprzętu — 21⁰/o“.

Na str. 10 p. 1.5 należy skreślić treść dotyczącą kolumn 13 i 14 oraz 15 i 16.

2. Z powodu braku cen na montaż żurawi wieżowych w Cenniku Robót Budowlanych i Instalacyjnych cz. II § 19, podstawę do wyceny tych robót stanowi od dnia 1 stycznia 1954 r. cennik na montaż urządzeń transportu pionowego i poziomego Nr 3/BP/M/53.

Podstawę do wyceny wymienionych robót montażowych, wykonanych przed dniem 1 stycznia 1954 r. stanowi może cennik kosztorysowy Nr 68/BP/B/53 na montaż konstrukcji hal żelbetowych prefabrykowanych (str. 10, 11 i tabl. 10a) z uwzględnieniem erraty podanej wyżej w pkt. 1.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Inż. Wł. Górski

146.

PISMO OKÓLNE Nr 12

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
ZARZĄD TECHNIKI

TE-2/13/2/54

z dnia 18 listopada 1954 r.

w sprawie wprowadzenia jako obowiązujących oraz stosowania technicznych norm zużycia materiałów budowlano-montażowych.

1. Zarząd Techniki wprowadza jako obowiązujące tymczasowe techniczne normy zużycia materiałów budowlano-montażowych, zawarte w wydawnictwach:

- 1) „Tymczasowe normy zużycia podstawowych materiałów budowlanych — cz. I — Materiały dla robót ogólnobudowlanych” — wyd. Polskie Wydawn. Gospod. — Warszawa 1954 r., z podanymi zmianami i uzupełnieniami w ust. 3,
- 2) „Tymczasowe normy zużycia podstawowych materiałów budowlano-montażowych na budowie — cz. II — Materiały pomocnicze do montażu konstrukcji stalowych” — wyd. j. w.,
- 3) „Tymczasowe normy zużycia podstawowych materiałów budowlano-montażowych — cz. III — Zużycie materiałów uszczelniających i izolacyjnych przy wykonywaniu rurociągów instalacji przemysłowych” — wyd. j. w.

2. Jednocześnie tracą moc obowiązującą techniczne normy zużycia materiałów podane w książeczce „Tymczasowe normy zużycia podstawowych materiałów budowlanych” — wyd. Instytutu Budownictwa Mieszkaniowego — Warszawa 1952 r., niezgodne z normami podanymi w pkt. 1 ust. 1.

3. Zmiany i uzupełnienia do norm zużycia wymienionych w pkt. 1 ust. 1:

- 1) Zdanie „Betony, w których ilości cementu są niższe od 200 kg/m³ należy uważać za wypełniające, a nie konstrukcyjne” — podane na str. 19 — należy skreślić i zamiast tego ustala się co następuje:

„Betony konstrukcyjne zbrojone w zasadzie nie powinny zawierać cementu mniej niż 200 kg/m³ betonu. Betony o mniejszej zawartości cementu niż 200 kg/m³ wolno stosować w konstrukcjach nie narażonych na wpływy zmiennych warunków atmosferycznych, np. zamakanie, a następnie zamrożenie. Konstrukcje betonowe i żelbetowe całkowicie zabezpieczone od wpływów atmosferycznych mogą zawierać i mniejszą ilość cementu, zgodną jednak z receptą lub danymi zawartymi w tablicach znajdujących się w rozdz. 2.2 Konstrukcje betonowe”.

- 2) Podane na str. 11 ubytki należy skreślić i zamiast tego ustala się:

a) ubytki dla żwiru, pospółki, piasku i cementu:

rodzaj ubytku	żwir i pospółka	piasek	cement
magazynowe	2%	2%	0,25%
przy transporcie na plac budowy (do magazynu)	1%	2,5%	0,25%
przy rozładunku	0,5%	0,5%	0,1%
przy przeładunkach	1,0%	1,0%	0,1%

b) ubytki dla masy betonowej — 1% (od zmieszania składników do ich wbudowania).

- 3) W związku z powyższym przykład użycia tablic w zakresie obliczania potrzebnej ilości betonu i składników do betonu, podany we wstępie do „Tymczasowych norm zużycia podstawowych materiałów budowlanych” cz. I — str. 5 pkt. 1.7 — jest nieaktualny.

Odpowiednie przykłady są podane w załączniku do niniejszego pisma okólnego.

4. W przypadku, gdy ze względów na organizację placu budowy (składowisk kruszywa) limitowanie kruszywa dla brygad jest niemożliwe, dyrektor zjednoczenia może zwolnić daną budowę od obowiązku prowadzenia limitowania i kontroli zużycia materiałów na brygady ilości zużytego kruszywa.

5. Zużycie stali do zbrojenia betonu powinno być zgodne z ilością zbrojenia wykazaną w rysunkach roboczych.

Dla kontroli zużycia stali zbrojeniowej ustala się następujące odpadki stali prętowej:

Przekroje stali	Odpadki w %	
	użytkowe	nieużytkowe
poniżej 5 mm	0,5	0,2
5 — 8 „	0,8	0,3
10 — 12 „	2,0	1,0
14 — 16 „	3,0	1,5
16 — 20 „	4,0	2,0
powyżej	5,0	2,5

Za odpadki użytkowe stali prętowej należy rozumieć długości 0,50—1,50 m przy prętach o średnicy do 25 mm i 0,50—2,00 m przy prętach o średnicy powyżej 25 mm. Pręty powyżej tych długości uważa się za użytkowe typowe. Pręty o długości poniżej 0,5 m należy uważać jako odpadki nieużytkowe.

Odpadki użytkowe powinny zostać wbudowane na danej budowie, bądź to w naturalnej wielkości, bądź spawane lub łączone, zgodnie z obowiązującymi normami.

Odpadki nieużytkowe, o ile nie zostaną wbudowane, należy oddać do składnic Centrali Odpadków użytkowych lub składnic złomu, zgodnie z obowiązującym przepisami.

V - DYREKTOR

Inż. Wł. Andrzejewski

Załącznik do pisma okólnego Nr 12
Min. Bud. Przem. — Zarządu Techniki
z dnia 18 listopada 1954 r.

PRZYKŁAD UŻYCIA TABEL

„Ilości materiałów do betonu” str. 20—27

Należy zaplanować ilość materiałów potrzebną do wykonania 240 m³ konstrukcji żelbetowej z betonu plastycznego o marce R = 140 kg/cm².

Do wykonania 240 m³ w/w betonu przy kruszywie odpowiadającym II krzywej przesiewu oraz cemencie marki „250” potrzebujemy:

$$\text{cementu } \frac{240}{10} \times 281 = 6744 \text{ kg}$$

$$\text{piasku } \frac{240}{10} \times 6,78 = 162,72 \text{ t}$$

$$\text{żwiru } \frac{240}{10} \times 12,58 = 301,92 \text{ t}$$

Dla wykonania danej ilości konstrukcji betonowej 240 m³ należy dostarczyć:

a) dla brygady:

dopuszczalne ubytki — 1% masy betonowej,
 cementu $6744 + 6744 \times 0,01 \cong 6811$ kg
 piasku $162,72 + 162,72 \times 0,01 \cong 164,53$ t
 kruszywa $301,92 + 301,92 \times 0,01 \cong 304,94$ t

b) dla obiektu:

dopuszczalne ubytki: 1% masy betonowej + ubytki magazynowe — 2% piasku — 2% żwiru i 0,25% cementu.

Łącznie ubytki: cementu 1,25%, piasku 3%, żwiru 3%.
 Ilości składników:

cementu $6744 + 6744 \times 1,25\% \cong 6828$ kg
 piasku $162,72 + 162,72 \times 3\% \cong 167,60$ t
 żwiru $301,92 + 301,92 \times 3\% \cong 311,00$ t

147.

PISMO OKÓLNE Nr 25
**MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
 DEPARTAMENT ZATRUDNIENIA I PLAC**

ZP/2 D-5-6/54

z dnia 16 listopada 1954 r.

**w sprawie potrąceń premii i ewentualnych wypłat niektórym
 pracownikom.**

W związku z zapytaniem, jakie zasady należy stosować w przypadkach gdy władza przyznająca premię orzekła pozbawienie całości lub części premii wszystkich pracowników określonej jednostki organizacyjnej, a niektórzy spośród pracowników danej jednostki nie pracowali w niej faktycznie w okresie, za który przypadała cofnięta premia, wyjaśnia się, co następuje:

1. W przypadku, w którym premia za dany okres została wstrzymana lub cofnięta za niedociągnięcia lub niedostateczne wyniki pracy okresu ubiegłego — prawo do premii zachowują wyłącznie pracownicy:

- a) którzy zostali przyjęci do pracy po okresie, za wyniki którego premia została wstrzymana lub cofnięta,
- b) którzy przez cały okres, za wyniki którego premia została wstrzymana lub cofnięta, nie pracowali faktycznie na terenie danej jednostki organizacyjnej, ani też z żadnej z jednostek podległych, lecz na podstawie obowiązujących przepisów byli uprawnieni do pobierania w danej jednostce uposażenia i premii.

2. Wysokość premii dla pracowników, o których mowa wyżej w pkt. 1 a) i b) obliczać należy:

- a) dla pracowników, którym przysługiwałaby premia obliczona według wyników danego miesiąca — premia, jaka byłaby wypłacona gdyby nie decyzja o jej cofnięciu,
- b) dla pracowników, którym przysługiwałaby premia niezależnie od comiesięcznych wyników działalności danej jednostki — premia w wysokości jaką otrzymali w bezpośrednio poprzedzającym miesiącu.

3. Pracownicy premiovani w całości lub w części od wyników własnej pracy, a nie od wyników działalności jednostki w której są zatrudnieni (Komórki Kontroli Technicznej, służby księgowo-finansowe, służby BHP i inne), winni otrzymać premię względnie odpowiednią część w wysokości przypadającej zgodnie z obowiązującym ich regulaminem — za osiągnięcia własne.

4. Przykłady:

Premia za m-c lipiec dla pracowników jednostki X została cofnięta z powodu złych wyników ekonomicznych, osiągniętych przez jednostkę w okresie I półrocza. Pracownik A przebywał na kursie szkoleniowym z oderwaniem od pracy w okresie od 1.I. do 30.VI. otrzymując w tym okresie czasu premię średnią z okresu 3 miesięcy poprzedzających powołanie na kurs; pracownikowi A należy za m-c lipiec wypłacić premię w takiej wysokości, jaką otrzymywał w czasie pobytu na kursie.

Pracownik B został przyjęty do pracy od 1.VII.; pracownikowi B należy wypłacić premię jaka przysługiwałaby wg wyników danego miesiąca, gdyby nie decyzja o jej cofnięciu.

Pracownik C został przyjęty do pracy od 1.VI.; premia nie przysługuje.

Pracownik D został oddelegowany do prac społecznych na okres od 1.III. do 30.VI.; premia nie przysługuje.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Inż. O. Vieweger

148.

PISMO OKÓLNE Nr 26
**MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
 DEPARTAMENT ZATRUDNIENIA I PLAC**

ZP/2/D-3-7/54

z dnia 16 listopada 1954 r.

w sprawie interpretacji zarządzenia Nr 95 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 28 lipca 1954 r.

1. Kryteria do rozróżnienia pracownika delegowanego służbowo od pracownika czasowo przeniesionego podane zostały w ust. 1 instrukcji stanowiącej załącznik Nr 1 do ww zarządzenia Nr 95.

Z uwagi na szereg wątpliwości, podkreślić należy, że **dlugość okresu, w ciągu którego pracownik wykonuje czynności służbowe poza miejscem stałego zatrudnienia, nie wpływa na to, czy przysługuje mu delegacja służbowa czy czasowe przeniesienie:**

Przykłady:

- a) Kierowca samochodu ciężarowego, który przez większą ilość dni odbywa codziennie podróż z bazy na odległą budowę i powraca na bazę, będąc w podróży ponad 12 godzin, otrzymuje na te wyjazdy delegacje służbowe zgodnie z ust. 9 pkt. a) załącznika Nr 12 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie.
- b) Pracownicy fizyczni warsztatów Bazy Sprzętu lub Bazy Transportu zatrudnieni normalnie w swej Bazie macierzystej i kierowani sporadycznie — w miarę zgłoszeń — na budowy celem usunięcia awarii wyjeżdżają na warunkach delegacji służbowych (podróż służbowa).
- c) Czasokres trwania doraźnej delegacji pracownika w przypadku np. awarii sprzętu trwać może zgodnie z ogólnie obowiązującymi przepisami o delegacjach do 1 miesiąca.
- d) Kierowanie pracowników za- i wyładunkowych z samochodami na poszczególne budowy jest w zasadzie dowodem wadliwej organizacji pracy i nie powinno mieć miejsca. W wyjątkowych przypadkach istotnej konieczności zastosowania tego systemu pracy, pracownicy ci wyjeżdżają na podstawie delegacji służbowych.

- e) Pracownicy fizyczni produkcji pomocniczej (stolarze, ślusarze, kowale, szklarze itp.) wyjeżdżający na budowy:
dla przygotowania produkcji (np. obmiar okien dla, cięcia szkła) — korzystają z delegacji służbowych;
dla montażu produkcji (np. ustawienie drzwi i okien) — są czasowo przeniesieni.

- f) Kierowca samochodowy wyjeżdżający na okres kilku dni poza stałe miejsce pracy dla wykonania poruczonych mu zadań będzie:

czasowo

przeniesionym — jeśli na ww okres będzie oddany do dyspozycji kierownika innego zakładu pracy (np. Kierownika budowy), chociażby przed wyjazdem powiedziano mu w jednostce macierzystej, że jedzie „wozić cegłę“.

delegowanym

służbowo — jeśli ma poruczone określone zadanie (np. przewieźć jakiś ładunek), z wykonania którego ma obowiązek zdać sprawę w swej jednostce macierzystej.

2. Pracodawcą w znaczeniu prawnym jest zjednoczenie (przedsiębiorstwo). Jeżeli kierownik budowy bezpośrednio przyjmuje robotników, to robi to na podstawie sędowanych nań uprawnień przez dyrekcję zjednoczenia (przedsiębiorstwa).

Toteż zgodnie z ust. 6 § 4 przez wyrażenie zgody na czasowe przeniesienie nowa umowa o pracę nawiązuje się tylko w przypadku czasowego przeniesienia na teren innego przedsiębiorstwa (innej osoby prawnej). W przypadku czasowego przeniesienia w obrębie zjednoczenia (przedsiębiorstwa), (osoby prawnej) nie następuje zmiana pracodawcy, a więc nie nawiązuje się nowa umowa o pracę.

Z powyższego wynika, że:

- a) w przypadku czasowego przeniesienia ze zmianą pracodawcy — niezgłoszenie się pracownika do pracy najdalej w ciągu 2 dni roboczych po terminie czasowego przeniesienia powoduje brak obowiązku przyjęcia go do pracy przez dawnego pracodawcę,
b) w przypadku czasowego przeniesienia bez zmiany pracodawcy — niezgłoszenie się do pracy w ww terminie jest naruszeniem dyscypliny pracy.

3. W przypadku, gdy po upływie czasowego przeniesienia pracownik ma — na polecenie właściwego centralnego zarządu — nie wracać do macierzystego zjednoczenia, lecz być czasowo przeniesionym do innego zjednoczenia, nowe pismo o czasowym przeniesieniu musi być również wystawione przez macierzyste zjednoczenie.

4. Z okólnika Nr 44 Min. Bud. Przem. wynika, że centralne zarządy muszą się mieścić w wyznaczonych im limitach zatrudnienia. Ustalenia ww okólnika nie stoją w sprzeczności z ustaleniami zarządzenia Nr 95.

Należy w przypadkach angażowania pracowników miejscowych na jednej budowie zmniejszać stan zatrudnienia na innej.

5. Z ustalenia, że czasowym przeniesieniem mogą być objęci tylko wysokokwalifikowani robotnicy zaszeregowani nie niżej 5 kat. płac, wynika, że niżej zaszeregowanych robotników wchodzących dotychczas w skład nierozzerwalnych brygad — można — za ich zgodą — kierować do pracy w miejscowości, z której nie ma możliwości codziennego powrotu do domu, bez żadnych dodatkowych świadczeń, a tylko za zwrotem kosztów przejazdu.

6. Pracownikowi czasowo przenoszonemu wolno wypłacać zaliczki wg zasad stosowanych uprzednio do pracowników delegowanych, kwota zaliczki winna być uzależniona w zasadzie od wysokości kosztów przejazdu.

Rozliczenia zaliczki dokonuje się na wydanym pracownikowi blankiecie delegacji służbowej, na którym skreśla się słowo „delegacja“ zastępując je słowami „przeniesienie czasowe“.

7. Wypłaty z tytułu należności za rozłąkę winny być dokonywane w zasadzie w terminach wypłat wynagrodzenia.

Poza tymi terminami wypłaty mogą następować przy zakończeniu czasowego przeniesienia.

Dodatek za rozłąkę przysługuje pracownikowi czasowo przeniesionemu bez względu na to czy jest on samotny czy rodzinny.

8. Nie należy mieszać pojęć „czasowo przeniesiony“ i „przesunięty“, gdyż z każdym z nich wiążą się uprawnienia do innych świadczeń. W ust. 2 instrukcji stanowiącej załącznik Nr 1 do zarządzenia Nr 95 Ministra Budownictwa Przemysłowego podano ramowe kryteria do ustalenia „możliwości codziennego powrotu do domu“.

W kwalifikowaniu poszczególnych robotników do jednej z ww grup poważną rolę odgrywać musi rada zakładowa, która biorąc pod uwagę lokalne warunki komunikacyjne oraz panujące na danej budowie zwyczaje, opiniuje wszystkie poszczególne przypadki. Kryterium dwugodzinnego przejazdu w obie strony przy korzystaniu z najbliższego publicznego środka lokomocji nie może być traktowane rygorystycznie. Istnieją budowy zatrudniające przeważnie robotników dojeżdżających z okolicznych miejscowości, mimo, że ich przejazd w obie strony wyciąga ponad 2 godziny; w tych przypadkach nie jest wskazane robotnikom kierowanym na te budowy z innych budów przyznawać świadczeń robotników zamiejscowych.

9. Diety z tytułu delegacji służbowych nie są składnikiem umowy o pracę, a więc nie wymagają ustawowego wypowiedzenia umowy o pracę.

10. W przypadku podróży służbowej pracownika czasowo przeniesionego otrzymuje on za okres trwania podróży służbowej wyrównanie w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą przysługującą mu diety a kwotą pobieranego dodatku za rozłąkę.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Inż. O. Vieweger

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:

Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego

Gabinet Ministra

Warszawa, Krucza 24/26. Telefon 834-81

Telefon wewnętrzny: Redakcji 307; Administracji 495

Prenumerata: roczna zł 30.—, numer pojedynczy zł 1.—

Prenumeratę należy wpłacać na konto: N.B.P.

konto 1529-91-162 cz. 7 — dział 5 — rozdział 17

OPLATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny:

Warszawa, ul. Krucza 24/26